

Voditelj trgovine koji javnosti omogućuje besplatan pristup bežičnoj mreži nije odgovoran za povrede autorskih prava koje je počinio korisnik

Ipak, takvom voditelju može se naložiti da zaštiti svoju mrežu lozinkom kako bi se okončale te povrede ili spriječio njihov nastanak

Tobias Mc Fadden voditelj je trgovine za rasvjetna tijela i sustave ozvučenja u kojoj javnosti nudi besplatan pristup bežičnoj mreži kako bi njegova roba i usluge privukle pažnju potencijalnih klijenata. Na toj mreži omogućilo se 2010. nezakonito preuzimanje glazbenog djela na koje Sony ima autorska prava. Landgericht München I (Regionalni sud u Münchenu I, Njemačka), pred koji je iznesen spor između Sonyja i T. Mc Faddena, ocjenjuje da potonji nije sam povrijedio predmetna autorska prava. Međutim, prema mišljenju tog suda, T. Mc Faddena može se smatrati neizravno odgovornim za tu povredu jer nije zaštitio pristup svojoj bežičnoj mreži. Landgericht je uputio niz pitanja Sudu jer je još uvijek gajio sumnju o tome je li Direktivi o električnoj trgovini¹ protivna takva neizravna odgovornost.

Naime, direktivom se isključuje odgovornost posrednih davatelja usluga za nezakonitu aktivnost koju je inicirala treća osoba kada se njihovo pružanje usluga svodi „samo“ na „prijenos“ informacija. To ograničenje od odgovornosti primjenjuje se ako su kumulativno ispunjena tri uvjeta, odnosno da davatelj usluga (1) ne inicira prijenos, (2) ne izabire primatelja prijena i (3) ne mijenja informacije sadržane u prijenosu.

U svojoj danas donesenoj presudi Sud utvrđuje da, kao prvo, stavljanje bežične mreže na besplatno raspolaganje javnosti kako bi proizvodi ili usluge trgovine privukli pažnju potencijalnih klijenata čini „uslugu informacijskog društva“ određenu direktivom.

Potom Sud potvrđuje da ako su tri prethodno navedena uvjeta ispunjena, ne postoji odgovornost davatelja usluge koji, poput T. Mc Faddena, pruža pristup komunikacijskoj mreži. Posljedično tomu, **nositelj autorskih prava ne može od tog davatelja usluga zahtijevati naknadu štete zato što su vezu s tom mrežom koristili treći za povredu njegovih prava.** Budući da takav zahtjev za naknadu štete ne može uspjeti, isključeno je i to da nositelj autorskih prava može zahtijevati naknadu troškova slanja opomene ili sudskih troškova povezanih s tim zahtjevom.

Nasuprot tomu, **direktivi se ne protivi to da nositelj prava zahtijeva da tijelo vlasti ili nacionalni sud naloži takvom davatelju usluga da okonča svaku povredu autorskih prava koju su počinili njegovi klijenti ili da spriječi nastanak takvih povreda.**

Naposljetku, Sud utvrđuje da sudski nalog kojim se nalaže **zaštita internetske veze putem lozinke** može osigurati ravnotežu između, s jedne strane, prava intelektualnog vlasništva nositelja prava i, s druge strane, prava na slobodu poduzetništva pružatelja pristupa komunikacijskoj mreži i prava na slobodu informiranja korisnika te mreže. Sud osobito ističe da takva mjera može odvratiti korisnike mreže da povrijede prava intelektualnog vlasništva. U tom pogledu, Sud ipak naglašava da je, radi osiguranja ostvarenja tog odvratajućeg učinka, potrebno da korisnici, kako bi se izbjeglo

¹ Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini) (SL L 178, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 39., str. 58.)

njihovo anonimno djelovanje, budu obvezni otkriti svoj identitet prije nego što mogu primiti traženu lozinku.

S druge strane, direktiva izričito zabranjuje donošenje mjere praćenja informacija koje se prenose određenom mrežom. Također, mjera koja se sastoji u potpunoj deaktivaciji internetske veze a da pritom ne predviđa donošenje mjera kojima se manje zadire u slobodu poduzetništva pružatelja te veze ne može pomiriti prethodno navedena konkurentna prava.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) mišljenja objavljuje se na stranici CURIA na dan čitanja.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Snimke s objave presude nalaze se na "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106